

ПОЛИМЉЕ

ЛИСТ ЗА ДРУШТВЕНА И ПОЛИТИЧКА ПИТАЊА

ISSN 0353-6815

9 770353 681003

ГОДИНА LXXV

БРОЈ 3074

ЦЕНА 70 ДИНАРА

ПРИЈЕПОЉЕ

06. ФЕБРУАР 2026.

Пријеполци ван Пријепоља

Сувад Ровчанин

Стр. 8

Стр. 3

Стр. 4

Стр. 4

Стр. 5

ПУ „Миша Цвијовић“:
Расписан нови конкурс за директора

Стр. 3

Анела Брбовић:
Боје које буде таленте

Стр. 4

Др. Џенана Хусовић:
Емпатија, знање и одговорност

Стр. 4

У сусрет стогодишњици:
Од „Санџака“ до „Полимља“

Стр. 5

Догађаји

Промоција едиције књига о природи Свете Горе и Хиландара у Музеју у Пријепољу

У Музеју у Пријепољу одржана је промоција едиције књига посвећених природи Свете Горе и манастира Хиландар, које на свеобухватан и научно утемељен начин представљају живи и неживи свет овог јединственог подручја.

Говорећи о значају истраживања, један од уредника издања и орнитолог, Милош Радаковић истакао је да је специфичан начин живота и коришћења извора енергије на Светој Гори имао снажан утицај на очување живог света, посебно птица.

„На Светој Гори је забележено чак 211 врста птица. Дobar део њих су праве медитеранске врсте које је веома тешко срести код нас у Србији, или се појављују тек стидљиво и ретко. Забележити те

врсте било је изузетно значајно, али је посебно фасцинантан податак о присуству великог тетреба на надморској висини од свега неколико метара, у окружењу које иначе карактеришу медитеранске врсте. Шумски екосистеми крију и своје типичне шумске врсте, а истраживања су обављана и ноћне птице, попут сова. У целини, реч је о јединственом и изузетно занимљивом подручју, које ће и даље бити предмет истраживања, а њихови резултати ће, у најмању руку, допринети новим научним и стручним радовима и допуни постојећих сазнања“, рекао је уредник књиге и орнитолог, Милош Радаковић. Промоцији едиције „Природа Свете Горе и Хиландара“ присуствовали су и представници Милешевске епархије, као и гости из Завода за заштиту природе Србије – руководиоца канцеларије Завода за заштиту природе Србије у Нишу, Данко Јовић, уредници Ненад Секулић и Милош Радаковић, као и Наташа Панић, шеф Службе за образовно-издавачку делатност.

Обраћајући се присутнима, Данко Јовић је истакао значај представљања резултата истраживања управо у Пријепољу. „Велика ми је част да вас поздравим у име колега из Завода за заштиту природе Србије.

Вечерас вам представљамо резултате наших истраживања природних вредности посуда манастира Хиландар, који су објављени у монографијама и едицијама о Хиландару и Светој Гори. Ово представљање у Пријепољу има посебну тежину, јер се налазимо у граду окруженом бројним заштићеним подручјима – Специјалним резерватом природе и клисуром реке Милешевке, Спомеником природе Слапови Сопотнице, као и пределима изузетних одлика Озрен-Јадовник и Камена Гора. Очекујемо и да Пријепоље ускоро добије још једно заштићено природно добро, јер је Завод у завршној фази поступка заштите

Ратајске реке“, навео је Јовић. Он је додао да је кроз монографију „Птице Хиландара и Свете Горе“ настојање аутора било да се широј јавности прикаже простор који у великој мери и даље чува одлике нетакнуте природе још из времена оснивања манастира у доба Немањића.

„Управо претпоставка о очуваној природи из средњег века била је разлог да се природне вредности овог, вековима чуваног простора, детаљно истраже. Монографије су резултат заједничког залагања, подршке и рада мултидисциплинарне истраживачке екипе Завода за заштиту природе Србије, стручњака из других земаља, као

и братства манастира Хиландар“, истакао је Јовић.

У суиздаваштву Свете царске лавре Хиландар и Завода за заштиту природе Србије, објављени су резултати истраживања реализованих у периоду од 2015. до 2018. године, и то у четири књиге: „Водоземци и гмизавци Свете Горе“ (2018), „Фотомонографија природне баштине Хиландара и Свете Горе“ (2021), „Хиландар и лековито биље у Богородичином врту“ (2021) и „Птице Свете Горе – Хиландара“ (2022).

„Објављивањем књига о природи Хиландара покренута је едиција посвећена просторима од непроцењивог значаја за духовност, културу, историју и садашњост нашег народа. Истраживачка мисија се наставља, па ове године очекујемо и објављивање монографије о географији Хиландара и Свете Горе, у суиздаваштву са Географским институтом Јован Цвијић Универзитета у Београду и САНУ. У току су и истраживања живог света вода Хиландара, у којима су спремност за стручну и техничку подршку исказали представници Института за биологију мора из Добрате код Котора“, закључио је Јовић.

Ања Пузовић

Годишњи концерт Основне музичке школе у Пријепољу окупио више од 40 младих музичара

Поводом светосавског празника публика је уживала у богатом програму, а готово 90 одсто ученика школе узело је учешће у наступу.

Основна музичка школа у Пријепољу 28. јануара одржала је годишњи концерт ученика у великој сали Дома културе у Пријепољу, који је уједно представљао и круну досадашњег рада у овој школској години. Концерт је уприличен поводом светосавског празника и окупио је велики број учесника и публике,

која је имала прилику да ужива у разноврсном и пажљиво припремљеном програму. Основна музичка школа у Пријепољу постоји од 1971. године и током више од пет деценија рада кроз њу је прошло много талентованих ученика. Многи од њих наставили су музичко образовање и изградили

успешне каријере, а интересовање за упис нових генерација и даље је велико.

Школска година почела је 1. септембра, а једно полугодиште је већ успешно завршено. Управо је овај концерт дошао као права прилика да се на средини школске године прикаже напредак ученика и резултати рада наставника.

„Школа ради и у Прибоју и Новој Вароши, где имамо издвојена одељења и где су одржани полугодишњи концерти. У матичној школи у Пријепољу полугодишњи концерт није одржан због недостатка грејања у великој сали, док мала сала нема довољно простора. Зато смо сада, поводом светосавског празника, организовали велики концерт“, рекла је директорка музичке школе Драгана Томашевић.

На концерту је наступило више од 40 ученика, како у хору, тако и соло и у дуетима. Публика је могла

да чује извођења на хармоници, флаути и клавиру, као и наступе најмлађих – певачке групе хора и ученика из припремних разреда, који су извели две тачке. Укупно је учешће у програму узело око 90 одсто ученика школе.

Када је реч о такмичењима, она још увек нису почела, а први наступи ученика на такмичарским сценама очекују се

од априла.

Сваке године Основну музичку школу у Пријепољу заврши око десет ученика, а значајан број њих наставља образовање у средњим музичким школама. Прошле године једна ученица уписала је први разред Средње музичке школе у Ужицу.

„Прошле године Ирина Ђубић је успешно положила пријемни испит и уписала Средњу музичку школу у Ужицу, што је још један доказ квалитетног рада наше школе“, истакала је директорка Томашевић.

Годишњи концерт још једном је потврдио значај Основне музичке школе у Пријепољу као важне образовне и културне установе, која већ деценијама негује музички таленат и љубав према уметности код младих.

Ања Пузовић

Аудиција отворила нову позоришну сезону у Пријепољу

Дом културе 28. јануара је организовао аудицију за припрему позоришних представа аматерског позоришта за сезону 2026. Селекцију кандидата вршио је дипломирани глумац и редитељ Адмир Шеховић.

Шеховић је истакао да му је повратак у Пријепоље увек

посебно значајан, нагласивши личну везу са градом и аматерским позориштем у коме је начинио прве глумачке кораке.

„Ово је мој град и увијек, како год могу, радо се вратим, дођем да допринесем колико год могу. На крају крајева, и ја сам од малих ногу почео да глумим у аматерском позоришту овде код нашег Жака, нашег дојена“, рекао је глумац и редитељ Адмир Шеховић.

Према речима директорице Дома културе Адмире Хамидовић, велико интересовање за аудицију показало је да у Пријепољу постоји значајан потенцијал међу младима, који је потребно препознати и подржати.

„Аудиција је потврда да у Пријепољу постоји много младих и талентованих људи,

само је потребно отворити врата и пружити прилику. Дечја и омладинска сцена је једна од наших најважнијих програмских целина и планирамо да је додатно развијамо. Након селекције следи рад на представама и верујемо да ћемо публици понудити садржај који је истовремено квалитетан, едукативан и забаван“, рекла је директорица Адмира Хамидовић. Кроз предстојећи процес, Шеховић ће са младим учесницима поделити своје богато искуство из позоришта, као и са снимања серија и филмова у којима је учествовао.

Аудиција представља кључни корак у формирању ансамбла и доношењу одлуке о томе која ће се дечја представа реализовати у наредном периоду, у складу са

потенцијалима и интересовањима кандидата. Када је реч о омладинској представи, у Дому културе наводе да већ постоји јаснија идеја и дефинисан правац у коме ће се тај пројекат развијати. Значај оваквих програма огледа се и у њиховом дугорочном утицају на заједницу, нагласила је директорица Хамидовић.

„За Дом културе ово значи јачање домаће сцене и улагање у нове генерације, а за децу и младе то је прилика да кроз уметност развијају самопоуздање, креативност, јавни наступ и тимски рад – и да буду активни део културног живота свог града“, рекла је директорица Адмира Хамидовић.

В.К.

Образовање

Vršnjačko nasilje: između „šale“ i ozbiljnog problema društva

Vršnjačko nasilje već odavno nije izolovan problem pojedinca ili jedne škole – ono je ogledalo šireg društva i izazov savremenog obrazovnog sistema. Stručnjaci upozoravaju da su rani znaci nasilja često tihi i neupadljivi, ali da upravo pravovremena reakcija može sprečiti ozbiljne posledice po decu i zajednicu.

Psiholog Elma Kujović iz Osnovne škole „Vladimir Perić Valter“ ističe da se prvi signali nasilja najčešće uočavaju kroz promene u ponašanju dece.

„Ako je kod deteta primetna socijalna povučенost praćena padom akademskog postignuća, uz evidentnu emocionalnu reaktivnost koja se manifestuje kroz eksterenalizovane oblike ponašanja (agresivne ispade), to su signali koji mogu prerasti u ozbiljne probleme ukoliko se pravovremeno ne identifikuju i ne tretiraju adekvatnom intervencijom“, naglašava Kujović, dodajući da u školi mora postojati nulta tolerancija na nasilje – ne samo formalno, već i u praksi.

Sličan stav deli i pedagog Amela Demić iz Prijepoljske gimnazije, koja ukazuje na značaj rane identifikacije i timskog delovanja u školi. Prema njenim rečima, odeljenjske starešine, roditelji, uz predmetne nastavnike i učenike su često prve osobe koje prepoznaju problem, uz podršku predmetnih nastavnika i samih učenika.

„Reagovanje škole mora biti pravovremeno, plansko i u skladu sa protokolima, jer samo tako možemo uticati na promenu ponašanja i zaštitu učenika“, ističe Demić.

Poseban izazov u savremenom obrazovanju predstavlja nasilje

Elma Kujović

na internetu, koje je, kako navode obe sagovornice, u porastu nakon pandemije koronavirusa. Kujović upozorava da digitalni prostor često postaje mesto dokazivanja i skrivanja iza lažnih profila.

„Deca žele da se pokažu i ostave trag, ali ne razmišljaju o posledicama. Sve što se jednom objavi na internetu ostaje zauvek i može biti zloupotrebљeno“, kaže ona, naglašavajući važnost edukacije o

bezbednom ponašanju na mrežama i korišćenju platformi poput „Čuvam te“ i Nacionalnog kontaktnog centra za bezbednost dece na internetu.

Demić dodatno naglašava da učenike treba ohrabrivati da nasilje prijave, bez straha i osećaja krivice. „Prijavlјivanje nasilja nije tužakanje, već čin odgovornosti. Nasilje opstaje tamo gde većina ćuti, a prijavom se prekida lanac moći koji nasilnik misli da ima“, poručuje

Amela Demić

ona. U školama, dodaje, postoje timovi za zaštitu od nasilja čiji su kontakti dostupni učenicima u svakom trenutku.

Nezaobilaznu ulogu u prevenciji imaju i roditelji. Kujović ističe da su oni često prvi koji primećuju promene kod deteta, ali da ponekad nisu svesni da njihovo dete može biti i vršilac nasilja.

„Saradnja roditelja, deteta i učitelja je ključna. Cilj nam je isti – najbolji interes deteta, i kada se roditelji

uključe na pravi način, promene su vidljive“, navodi ona.

Demić dodaje da roditelji dece koja trpe nasilje najčešće uočavaju povlaćenje, strah od odlaska u školu ili česte somatske tegobe.

„Zato je važno graditi odnos poverenja i empatije, kako bi se dete ohrabrilo da govori“, kaže ona. Obe stručne radnice ukazuju i na tanku granicu između šale i nasilja. „Šala treba da prija svima – onog trenutka kada nekome smeta, to više nije šala“, ističe Kujović, dok Demić podseća da je nasilje svako namerno ponašanje koje ugrožava dostojanstvo i razvoj deteta, čak i kada se događa samo jednom.

Poruka upućena učenicima jasna je i zajednička: problemi se ne rešavaju sami i u tišini.

„Poštujte tuđe granice i obratite se odraslima kada se suočite s nasiljem“, poručuje Demić, dok Kujović zaključuje da su zaključuje da su emocionalna inteligencija, asertivna komunikacija i saradnja, kao rezultat i praksa, temelj zdravih odnosa u školama.

U vremenu u kojem se granice školskog dvorišta šire na digitalni prostor, borba protiv vršnjačkog nasilja postaje zadatak celog društva – škole, porodice i zajednice.

V. Kijanović

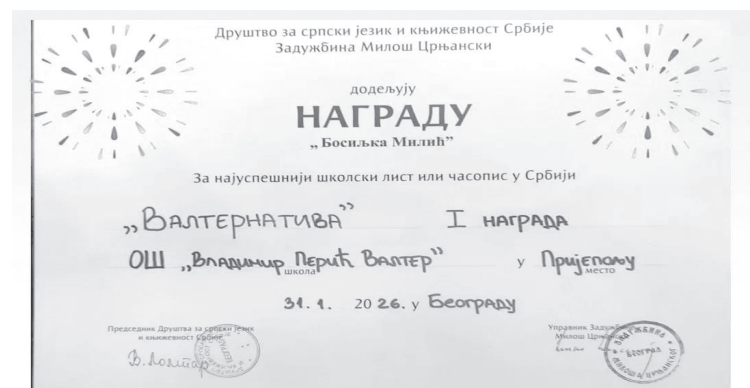
„Valternativa“ svečano nagrađena prvim mestom

U prethodnom broju Polimlja pisali smo o velikom uspehu školskog časopisa „Valternativa“, koji je osvojio prvu nagradu na Republičkom takmičenju za najbolje osnovnoškolske listove i časopise. U međuvremenu je održana i svečana dodela priznanja.

Na Republičkom takmičenju za školsku 2024/2025. godinu, časopis „Valternativa“, čiju redakciju čine učenici Osnovne škole „Vladimir Perić Valter“ iz Prijepolja, osvojio je prvo mesto u kategoriji osnovnih škola. Nagradu tradicionalno dodeljuje Društvo za srpski jezik i književnost Srbije, u saradnji sa Ministarstvom prosvete. Ovo prestižno priznanje odnedavno nosi ime „Bosiljka Milić“, u znak sećanja na dugogodišnju sekretarku Društva, koja je bila jedan od stubova ovog takmičenja.

Svečana dodela nagrada održana je 31. januara, na Filološkom fakultetu u Beogradu, u okviru programa trodnevnog Republičkog zimskog seminara. Prvu nagradu „Bosiljka

Milić” u ime redakcije „Valternativa” preuzela je Gorica Marković, profesorka srpskog jezika i književnosti i mentorka novinarske sekcije. Komisija je jednoglasno donela odluku da se za najbolje školske listove i časopise štampane tokom školske 2024/2025. godine na-

grade: prvom nagradom „Valternativa”, OŠ „Vladimir Perić Valter”, Prijepolje; drugom nagradom „Petlja”, OŠ „Miroslav Antić”, Beograd i trećom nagradom „Đački kutak”, OŠ „Ruder Bošković”, Beograd.

V.K.

PU „Miša Cvijović“: Raspisan novi konkurs za direktora

Za vršiteljku dužnosti direktorke Predškolske ustanove „Miša Cvijović” u Prijepolju u oktobru prošle godine imenovana je Milica Banduka, dotadašnja pedagoškinja ove ustanove, na period od najduže šest meseci. Njeno imenovanje usledilo je nakon isteka mandata dosadašnjoj direktorki, a u međuvremenu je raspisan i novi javni konkurs za izbor direktora na četvorogodišnji mandat.

Kako je istakla Banduka, iako nije očekivala da bude postavljena na ovu funkciju, dugogodišnji rad u vrtiću i poznavanje unutrašnje organizacije ustanove olakšali su joj prihvatanje nove odgovornosti. „Zaista nisam očekivala postav-

jenje na funkciju, ali sam u ovoj ustanovi već dovoljno dugo. Kao pedagog bila sam upućena u sam rad vrtića, tako da je ovo za mene veliko iznenađenje. Ipak, nadam se da ću opravdati poverenje koje mi je ukazano“, rekla je tada Banduka. U međuvremenu, 22. januara raspisan je novi javni konkurs za izbor direktora Predškolske ustanove „Miša Cvijović” na četvorogodišnji mandat, koji će trajati do 5. februara. Konkurs je usledio nakon što je Ministarstvo prosvete u oktobru prošle godine poništilo prethodni, raspisan u maju.

Prema uslovima konkursa, kandidati moraju imati odgovarajuće visoko obrazovanje – završene

master ili specijalističke studije, dozvolu za rad vaspitača ili stručnog saradnika, najmanje osam godina relevantnog radnog iskustva, kao i položen ispit za direktora. Kandidati koji nemaju položen ispit u obavezi su da ga polože u roku od dve godine od dana izbora.

Nakon što je Violeta Tošić mandat istekao 17. septembra 2025. godine, ustanova je oko dvadeset dana bila bez rukovodstva, a potom je, 10. oktobra, Milica Banduka imenovana za vršiteljku dužnosti direktorke, do okončanja postupka izbora novog rukovodioca.

Redakcija

Уметност / У служби здравља

Анела Брбовић: Боје које буде таленте

Кроз сликарство, мурале, радионице и курс „Моја прва слика“, млада уметница из Пријепоља гради бренд који деци и одраслима враћа веру у сопствену креативност.

Уметност је за Анелу Брбовић много више од боје и платна – она је начин комуникације, ослобађања и повезивања, нарочито са децом. Оснивачица бренда „Nellmoon“, ауторка курса „Моја прва слика“, муралисткиња и уметница која кроз радионице и осликовање лица уноси радост најмлађима, своју љубав према сликарству развијала је још од раног детињства. Данас ту исту љубав преноси на друге, верујући да уметност припада свима. Љубав према сликарству, како каже Анела Брбовић, назирала се још у њеном детињству. Сатима је цртала луткице и омиљене цртане јунаке, а озбиљнији таленат примећен је већ у њеној шестој години, када је почела да ради портрете чланова породице. Највећу подршку имала је, истиче, од покојног оца, који је сваки њен

рад пажљиво коментарисао, давао савете и подстицао је да стално ствара, купујући јој нове бојице, свеске и прибор.

Како је одрасла, таленат је неговала, али је своје радове углавном чувала за себе или их поклањала блиским људима. Преломни тренутак, када је одлучила да јавно покаже свој рад и оснује сопствени бренд, десио се са почетком студија у Сарајеву, пре три године.

„Кренуло је као идеја да се види мој рад и мој израз, а прерасло је у посао о ком сам сањала још као дјевојчица“, каже Брбовић.

Један од важних сегмената њеног рада је курс „Моја прва слика“, намењен старијој деци и одраслима који желе да пробуде или поново открију своју љубав према сликарству. Курс је прилагођен почетницима, а Анела истиче да верује како сликање није резервисано само за оне који имају изражен таленат.

„Сматрам да вештина сликања може припасти свакоме. То је одличан начин да се ослободимо

стреса у овом убрзаном времену, али и важна вештина, посебно за млађе, у обликовању њиховог личног израза“, објашњава она.

Посебно место у њеном раду заузимају радионице сликања за децу. Сваком детету, наглашава, приступа индивидуално, јер је свако другачије. Највећу инспирацију проналази управо код деце која долазе са отпором и уверењем да „немају таленат“.

„Често дођу са ставом: ‘Нећу да цртам, јер не знам’. Дајем им простор да се упознамо, да се опусте. И готово увек баш та деца имају изразит, само пригушен

таленат“, каже Брбовић, додајући да су јој најдражи тренуци они када је деца препознају на улици, загрле је и са поносом кажу родитељима да их је научила да цртају.

Анела се бави и осликовањем мурала, које види као начин да се монотоним и запуштеним просторима удахне нови живот. „Колико год да је простор мали, неодређен или сив, увек постоји решење. Идеално је пустити

уметника да кроз креативност том простору да нову димензију. Као што каже Балашевић: ‘Додај свету мало боје, чудо моје’, истиче она. Сличну емоцију доживљава и кроз осликовање дејих лица, где, како каже, често чује симпатичне и неочекивано мудре коментаре. Деца се лако поистовете са мотивима које носе на лицу, а осмех на крају рада за њу је потврда да је посао урађен како треба.

Говорећи о значају уметничких садржаја у мањим срединама попут Пријепоља, Брбовић истиче да су визија и храброст кључни.

„Много је малих талената којима треба подршка и

смерница. Пријепоље је изузетно инспиративан град и створен је за уметност, само је важно ту уметност неговати и чувати“, сматра она.

У времену када се креативност често потискује, Анела Брбовић својим радом показује да уметност може бити и позив и терапија, али и снажан алат за оснаживање деце и младих. Планови за наредни период укључују нове и дуготрајније часове сликања, као и, како каже, остварење велике жеље – прву самосталну изложбу. „Корак по корак, уз љубав према уметности“, закључила је Брбовић.

Ања Пузовић

Др. Џенана Хусовић: Емпатија, знање и одговорност

Интересовање за медицину код Џенане јавило се још у детињству, а професионални пут, испуњен дуготрајним школовањем, одрицањима и великом одговорношћу, довео ју је до позива који данас са пуно посвећености обавља. Као специјалиста оториноларингологије, у свакодневном раду сусреће се са пацијентима свих узраста, истичући емпатију, знање и тимски рад као основ савремене медицине. У разговору за наш

лист говори о свом путу до звања лекара, изазовима професије, раду са пацијентима и положају младих лекара данас.

Када сте одлучили да се посветите медицини и шта Вас је определило за оториноларингологију као специјализацију?

„Интересовање за свет медицине јавило се у раном детињству, када сам као мала девојчица посматрала

инсекте са поломљеним крилима или ногицама и покушавала да им помогнем. У основној школи развило се интересовање за проучавање људских органа, најпре кроз биологију, а затим и кроз енциклопедије које су ми биле доступне. Одлука да студирам медицину донета је у трећем разреду Гимназије и касније је остварена уписом на Медицински факултет. Оториноларингологија као специјализација јавила се касније, након шест година рада у општој медицини и искуства у Пријемној ургентној служби, када се родила љубав према хируршким гранама, а ОРЛ као хируршка дисциплина постала посебно привлачна.“

Колико је пут до звања лекара био захтеван и са каквим сте се изазовима најчешће сусретали?

„Пут до звања лекара, а посебно специјалисте, представља дуготрајно школовање које траје 24 године. То је период у којем се младост у потпуности посвећује учењу, уз велика одрицања, истрајност и упорност. Изазови су бројни – од одвајања од породице, великог броја сати проведених у учењу, до свакодневног рада на клиници, дежурстава и рада дужег од 24 сата без паузе. Припрема специјалистичког испита захтева вишеструка понављања и способност да се стечено знање примени у кратком времену прегледа пацијента.“

Како као млада докторка доживљавате одговорност овог посла?

„Одговорност је велика јер лечимо пацијенте који верују у оно што им кажемо. Нажалост, не могу сви, упркос мојој великој жељи, бити успешно излечени. Ипак, одговорност не доживљавам као терет – ослањам се на знање

стечено током клиничке праксе, а за сваку недоумицу консултујем колеге, субспецијалисте и искусније лекаре.“

Колико су емпатија и комуникација важни у раду са пацијентима?

„Емпатија и комуникација су темељ добре медицинске праксе. Поверење пацијената гради се кроз посвећен рад, енергију и знање које лекар улаже и примењује током лечења.“

Са каквим тежбама се пацијенти најчешће јављају у ОРЛ амбуланту?

„Најчешће се јављају због упала спољашњег и средњег уха, различитих врста наглувости, алергијског ринитиса, проблема са дисањем на нос, сплеп апнеје, акутних и хроничних упала ждрела, отежаног гутања и промуклости, као и вртоглавица, најчешће услед неуронитиса вестибуларног нерва или бенигног позиционог вертига.“

Које проблеме људи често занемарују, а не би смели?

„Најчешће се занемарује наглувост. Пацијенти се јављају тек када је оштећење слуха узнапредовало, често до тешког степена, када је неопходно слушно помагало. Такође, често се занемарује и хронична промуклост.“

Како изгледа један Ваш радни дан и колико је важан тимски рад?

„Радни дан почиње прегледима најмлађих пацијената, затим следи рад са одраслима, контролни прегледи и амбулантне интервенције. Пацијенти којима је потребна хируршка обрада бивају хоспитализовани као дневни или лежећи пацијенти. У таквим ситуацијама изузетно је важан тимски рад са хирурзима, неуролозима и педијатрима. Медицина је тимски рад више специјалности, јер су сви органски системи међусобно повезани.“

Колико је важно стално усавршавање у медицини?

„Медицина непрестано напредује, а усавршавање је саставни део овог позива. Водичи за лечење се стално допуњују, а нова знања се стичу на домаћим и међународним симпозијумима, разменом искустава и праћењем савремене литературе.“

Како усклађујете професионалне обавезе и породични живот?

„Подршка породице је најважнија. Без ње нема напретка. Уз добру организацију и расподелу обавеза могуће је ускладити професионални живот и улогу мајке двоје деце.“

Шта Вас у послу највише мотивише?

„Највећа мотивација је задовољство пацијената. Посебно након тешких интервенција код деце, када, упркос великом напору, видите срећу и олакшање на лицима родитеља – тада нестаје сав умор и остаје осећај испуњености.“

Како видите положај младих лекара данас и коју поруку бисте им упутили?

„Млади лекари треба да прате своје жеље. Ако су вредни, дисциплиновани и доследни, успеће. Положај је данас знатно повољнији него раније. Ако постоји љубав према медицини, треба јој посветити младост – она ће то вратити мудрошћу и смислом у зрелијим годинама.“

Посао лекара, како истиче Џенана, захтева знање, стрпљење и стално усавршавање, али и велику дозу емпатије и људскости. Управо та комбинација, уз подршку породице и колега, даје снагу да се истраје и у најзахтевнијим тренуцима, потврђујући да медицина није само професија, већ истински животни позив.

Ања Пузовић

У сусрет стогодишњици / Пријепољска села

Од „Санцака“ до „Полимља“

У организацији Редакције и сарадника листа „Полимље“, у недељу, **1. фебруара**, обележен је датум од посебног значаја за историју локалног новинарства – дан када је, пре **94 године**, из штампе изашао први број листа „Санцак“, гласила полимског краја, чији је уредник био **Миливоје Жугић**.

Овом свечаношћу започето је и симболично одбројавање до великог јубилеја – стогодишњице новинарства у Пријепољу, уз најаву да ће се овакви скупови убудуће организовати сваког 1. фебруара.

Програм је отворен приказивањем филма посвећеног обележавању 90 година новинарства, снимљеног 2022. године, ауторке Милеве Малешкић, који је присутне подсетио на дуг, сложен и одговоран пут локалних медија, али и на људе који су тај пут градили.

Испред локалне самоуправе, присутнима се обратио помоћник председника Општине Пријепоље **Зоран Деспотовић**, који је истакао значај локалног гласила за информисање грађана и очување јавног интереса. Том приликом нагласио је и да се слаже са ставом да локални медији, попут „Полимља“, заслужују већу и континуиранију финансијску подршку од стране локалне самоуправе.

Свечаности и радном састанку присуствовали су бивши радници и раднице листа „Полимље“ и некадашњег Радио Полимља, представници локалне самоуправе, сарадници и пријатељи листа, као и представник Одбора Меџлиса Исламске заједнице у Пријепољу, заменик главног имама и координатор за информисање и односе с јавношћу заједнице у Пријепољу Хамаз еф. Ровчанин.

Директор и главни и одговорни уредник листа „Полимље“ **Владимир Бабић** истакао је да је одлука редакције да се 1. фебруар

сваке године обележава донета са жељом да се очува сећање на почетке новинарства у граду, али и да се ојача свест о значају континуитета и трајања.

„Редакција ‘Полимља’ је одлучила да сваке године обележава дан када је из штампе изашао први број

‘Санцака’, што је означило почетак једне нове епохе у нашем граду, али и шире. Од тада па до данас, кроз редакцију је прошло много људи, а неке је ‘Полимље’ чак и надживело – што је и био циљ свих који су у њему радили, да ‘Полимље’ траје. Ово је прилика да се сетимо свих који су у ово предузеће улагали своје знање и умеће. Заузврат,

саставу, Ања Пузовић и Верица Кијановић, представиле су кратку презентацију рада у протеклих година дана, уз видео-приказ активности и резултата који сведоче о континуираном труду да се локалне теме обрађују професионално и одговорно.

У наставку програма одржан је и радни састанак, на ком су присутни изнели мишљења и закључке о више питања значајних за локалну заједницу и само предузеће ИП „Полимље“ д.о.о.

Том приликом додељене су захвалнице сарадницима, донаторима и пријатељима листа: Јусуфу Мушкићу, Идризу Мелићу, Драгославу Гојаку, Мурату Џиновићу, Лојду Веснићу, компанијама ROMA COMPANY d.o.o, DOO PERSPEKTIVA, PRISPIN d.o.o. Prijeplje, LIDL Srbija KD, ALEXANDAR d.o.o. Novi Sad, E.S. – KOMERC d.o.o, AU „Viva Di-jab“, DOO Utic Plus, Туристичкој организацији Пријепоља и ЈКП „Лим“.

Цмиљановић, Мухарему Мутабџији и Индири Хаџагић.

Као део програма, изложен је и сегмент изложбе „90 година новинарства у Пријепољу“, која је премијерно приказана 1. фебруара 2022. године у оквиру пројекта Музеја у Пријепољу, подржаног од стране Министарства културе.

Редакција „Полимља“ упутила је посебну захвалност покретачима идеје о обележавању 94 године новинарства – Радоману Ирићу и Милану Цмиљановићу, као и свим сарадницима, пријатељима листа и медијима који су испратили догађај, међу којима су ТВ Форум Пријепоље и представник „Варошких новина“. Посебна захвалност упућена је и члану Управе Удружења новинара Србије Едибу Хонићу, чије је присуство овом догађају дало додатну тежину и значај.

Неколико најближих сарадника и чланова редакције положили су цвеће на гробно место Миливоја Жугића у насељу Миоска, чиме је

На иницијативу редакције листа „Полимље“, у Пријепољу је 1. фебруара 2026. године, одржан Округли сто са темом: „У сусрет стогодишњици новинарства у Пријепољу“. У двочасовној расправи учесници Округлог стола су разматрали бројна питања из историје пријепољског новинарства од 1. фебруара 1932. године, када је Миливоје Жугић, новинарска и људска громада, уз подршку неколико интелектуалаца, покренуо лист „Санцак“, прве новине на тремеђи Србије, Црне Горе и Босне и Херцеговине. Како би овај велики јубилеј пријепољског и српског новинарства дочекан на начин који заслужује, учесници Округлог стола су прихватили следеће

ЗАКЉУЧКЕ

1. На предлог Редакције листа „Полимље“ до 1. марта ове године, биће формиран Иницијативни одбор за обележавање јубилеја „Сто година новинарства у Пријепољу“.
 2. Иницијативни одбор ће до 31. јула 2026. формирати Организациони одбор јубилеја, у који ће учи представници локалних медија, локалне самоуправе, новинарских удружења, ресорног министарства и потомци Миливоја Жугића.
 3. Организациони одбор јубилеја биће конституисан 1. фебруара 2027. године. На истој седници Организациони одбор ће, на основу пристиглих и понуђених предлога и иницијатива, усвојити Програм обележавања јубилеја „Сто година новинарства у Пријепољу“.
 4. Активности обележавања јубилеја почеће 1. фебруара 2027. и трајаће до 1. фебруара 2032. године.
 5. За то време Редакција листа ће остварити потребне контакте с представницима власти, како би се створили услови да, после формирања РЕМ, „Полимље“ и Пријепоље добију радијску фреквенцију, која му је неправилно одузета 2008. године.
- За све време до великог јубилеја, друштвени актери на свим нивоима власти, правна и физичка лица, учиниће потребне напоре да се у листу „Полимље“ превазиђу постојећи финансијски проблеми и омогуће његово редовно излагање.
- У Пријепољу 1. фебруара 2026. године

‘Полимље’ је многим омогућило професионално усавршавање, остварење и напредовање. Запослени у редакцији, заједно са сарадницима, дају све од себе да буду видљивији, занимљивији, али и објективни и прецизни. Хвала свима који нам помажу да трајемо“, поручио је Бабић. Чланице редакције у садашњем

Посебне захвалнице уручене су блиским сарадницима: штампарији DOO Grafokarton Prijeplje, Есаду Мушкићу, Радоману Ирићу и Милану Цмиљановићу, док су за посебне заслуге и радни век проведени у једним од најстаријих локалних гласила додељене захвалнице Мемнуни

свечаност завршена у знаку сећања и одговорности. Наша редакција се захваљује Дому културе, на челу са директорицом Адмиром Хамидовић, на уступању простора за организовање свечаности.

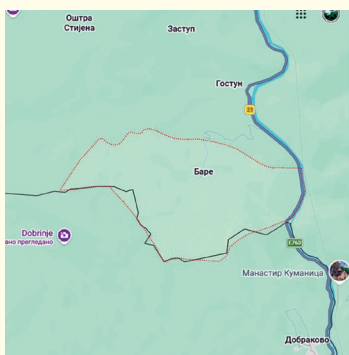
Редакција

ПРИЈЕПОЉСКА СЕЛА

аутор: **Вјекослав Јоксимовић**

email: vekapr70@gmail.com

Село Баре

- значајни топоними овог села обухватају Мејтаф (место за верске обреде у близини барске реке, где су мештани у повољним временским условима обављали намаз, односно молитве на отвореном простору све до седамдесетих година прошлог века), затим Брдо, Косу, Градину – крш који се налази испод села, као и Барски рог

- на локалитету Брдо у подручју Горњих Бара, налази се такозвано Грчко гробље, смештено са десне стране пута Гостун – Баре. Гробље броји 11 каменних надгробних обележја типа усадника. Простор је запустен, не одржава се и прекривен је ниским растињем

- на локалитету Доње Баре, на узвишењу званом коса, налази се још једно Грчко гробље, са укупно 13 каменних надгробних обележја типа усадника, без очуваних натписа или других обележја. Овај локалитет обрастао је буковом шумом

- има мали број становника и насељено је бошњачким становништвом, при чему су најбројније породице Аломеровић и Кајевић

- налази се у јужном делу општине Пријепоље и југоситочно од најближег већег насељеног места Бродарева. Граничи се са селима: Гостун и Заступ. Засеоци који припадају овом селу су: Горње Баре и Доње Баре

- већи део територије налази се уз државну границу са суседном државом Црном Гором, са чије стране се налазе села Добриње и Добраково. Баре припадају месној заједници Гостун. Председник месне заједнице је Аломеровић Џибо из села Баре

- у складу са структуром становништва главни верски празници су Рамазански и Курбан Бајрам, док у селу не постоји изграђен верски објекат – џамија

- специфичност саобраћајне повезаности овог села огледа се у чињеници да становници приликом кретања ка већим насељеним местима попут Бродарева, Пријепоља, као и даље морају проћи граничну контролу на граничном прелазу Гостун према суседној држави Црној Гори, што важи и за остале путнике који користе овај путни правац

- удаљеност од центра Пријепоља до центра села, асфалтним путем преко Бродарева и Гостуна (искључење са државног пута првог Б реда број 23 на 33,6 км), износи 36,6 км. Од тога је деоница Пријепоље – Бродарево дуга 24,5 км, док растојање од Бродарева до искључења за Гостун износи 9,1 км. Након искључења са главног пута, удаљеност до центра села износи још 3 км, при чему је овај део саобраћајнице макадам

- осим наведеног правца, нема друге значајне путне везе, изузев наставака макадамских путева који воде ка суседним насељима Борикову, Заступу и даље

- у близини нема височијих планинских врхова, као ни планина

- флора и фауна су уобичајени за ово поднебље и нема врста које се

издвајају или које су под заштитом

- број становника према попису: 1948 – 198; 1953-232; 1961-274; 1971-246; 1981-318; 1991-173; 2002-56; 2011-42; 2022-5 *(подаци су преузети са званичних пописних листи)

- број домаћинстава у селу према попису: 1948-41; 1953-43; 1961-53; 1971-40; 1981-52; 1991-33; 2002-20; 2011-14; 2022-5. Упоредивши податке о броју становника и броју домаћинстава, долазимо до односа од 5 становника на 5 домаћинстава, што указује на то да свако домаћинство има у просеку

по једног становника *(Подаци су преузети са званичног сајта Завода за статистику)

- нема регистрованих сеоских туристичких домаћинстава

- немају изграђену школу, здравствену станицу, пошту, нити задружни дом

- становништво се углавном бави пољопривредом (земљорадњом и сточарством). Најзаступљенија је поризводња малина. Важно је нагласити да се овом делатношћу често баве и људи који нису стално настањени у селу, већ поседују земљиште које обрађују

*Поштовани читаоци сви подаци су прикупљени теренским радом, казивањем људи који познају описано село, из раније урађених пројеката и радова на тему села (Бећировић Асим и др.) и са званичних државних сајтова на којима су објављени подаци коришћени у тексту. Као аутор ове рубрике, свестан сам чињенице да много података битних за свако село појединачно нису поменути. Зато сте ви читаоци позвани да помогнете у побољшању квалитета ове рубрике, дајући додатне информације и сугестије драгоцене за свако село.

У следећем издању нашег листа „Полимље“ упознаћу вас са селом Бискупићи.

Život (ni)je čudo

(27)

piše: Radoman Irić

**U SUSRET 100-GODIŠNJICI NOVINARSTVA U PRIJEPOLJU (2)
ŠTO NIJE ZAPISANO, NIJE SE DOGODILO**

ODAKLE NOVINE U SANDŽAKU?

OVO JE NASTAVAK HRONOLOGIJE VAŽNIJIH DOGAĐAJA IZ ISTORIJE PRIJEPOLJSKOG NOVINARSTVA OD 1. FEBRUARA 1932. GODINE, DATUMA KOJI JE, PRE 94 GODINE, U ISTORIJSKE ČITANKE, U DENUO PIONIR PRIJEPOLJSKOG NOVINARSTVA, HARIZMATIČNI MILIVOJE ŽUGIĆ.

Zašto su Sandžaku bile potrebne novine? Popisom od 31. marta 1931. godine, u Sandžaku je živelo 133.367 lica starijih od 10 godina. Nepismenih je bilo 40.238 (30 odsto), a ceo Sandžak je imao 127 škola – jednu školu na 55 kilometara kvadratnih.

U broju 1. formata A3, na četiri strane, četiri osnovne teme i njihovi autori su: dr Dragoljub Jovanović profesor Univerziteta u Beogradu: Razvoj, stanje i potrebe Sandžaka; Sreten Vukosavljević: Sandžačke šume; inženjer Milić Arsenijević: Privredne prilike Sandžaka i dr Vasilije N. Zindović: Naš agrarni zakon.

A, prva rečenica, prvog teksta u prvom broju, koju je napisao dr Dragoljub Jovanović, pošto je prokrstaro Sandžakom uzduž i popreko, glasi: „Ako je istina da se glavno bogatstvo naše zemlje sastoji u njenim ljudima, onda to najviše važi za Sandžak“.

Inače, već od prvog broja, to se mora naglasiti, opozicionom koncepcijom Žugić i njegove novine su navukli na sebe žestoke pritiske i gnev гвозdene diktature kralja Aleksandra Karađorđevića.

Zato je, kao opozicioni list, zbog humanističke i socijalne dimenzije sa kojima se režim nije slagao, Žugić imao „redovne kontakte s policijom“, a novine nemilosrdno kažnjavane i zabranjivane.

U prilog tome ide podatak da su, na više arhivskih primeraka lista, koji se čuvaju u Sveučilišnoj biblioteci u Zagrebu, u zaglavlju pored imena novina, utisnuti pečati na kojima piše: Kraljevina Jugoslavija, Državno tužilaštvo Užice.

Da se onda zaključiti ko su bili redovni i revnosni „čitaoci“ Žugićevih novina.

List je živeo od pretplate i oglasa. Već u prvom broj poslednja strana od ukupno četiri, bila je oglasna, a počinjala je preporukom: „Oglašavajte u „Sandžaku“. Oglasi se primaju po vrlo povoljnoj ceni“. Ko se i čime tada reklamirao:

Hotel „Korzo“ iz Prijepolja vlasnika Andreja Barica, nudi povoljno svoje usluge;

Trgovina „M. M. Zindović i sinovi“ iz Prijepolja, nudi robu na otplatu;

„Persa S. Bogdanović“ iz Prijepolja nudi svoju kolonijalnu robu;

Bećir Hadžhasanović preporučuje kupcima svoju manufakturnu robu; Bombone, čokolade, keks... povoljno nudi **radnja kod Kadribašića** iz Prijepolja; **N. Ljuštanović** obaveštava građane da je otvorio obučarsku radnju u Prijepolju; **Gazda iz Užica, Ljubomir M. Romanović** (gde se štampa „Sandžak“), preporučuje kupcima knjižaru, štampariju i knjigoveznicu, kao i komisio stovarište radio aparata i gramofona.

S tim u vezi, jedina redovna „rubrika“ iz broja u broj, u „Sandžaku“ je bilo podsećanje čitaocima da „nije lepo primati novine, a ne platiti pretplatu“, koja je bila 20 dinara godišnje ili obraćanje da se „pretplata uplati odmah“.

U sredu, 10. oktobra 1934. godine, „Sandžak“ je na naslovnoj strani objavio crno uokvirenu vest pod naslovom: **Poginuo je kralj Aleksandar**, i podnaslovom: Poslednje njegove reči bile su „Čuvajte Jugoslaviju“.

Ipak, nadljudskim naporima, odolevajući vlastima, cenzuri i policiji, Milivoje Žugić je 1. marta 1935. godine, štampao 49. – **poslednji broj lista „Sandžak“**.

Ko su bili saradnici lista „Sandžak“? To su bili pismeni ljudi, malobrojni učitelji, pravници, sociolozi, profesori univerziteta, studenti, činovnici, a poseban pečat novinama je dao ugledni intelektualac tog doba Sreten Vukosavljević.

Saradnike i prijatelje novina Žugić je pobrojio 1. januara 1933. godine u broju 17. To su: Sreten Vukosavljević, dr Dragoljub Jovanović, Batrić Marjanović, Novica Šaulić, dr Uroš M. Stajić, Milovan Đilas, Dr Miloš Stevović, Kosta Krajšumović, Ješa Protić, dr Vasilije N. Zindović, inž. Milić Arsentijević, Mihailo Jevdović, Jakša Bogdanović, Dušan Aleksić, Batrić Andrić, Vojin Kurtović, Nadežda Bogdanović, Miloš Jevdović, Dimitrije Zindović, Prvoslav Karamatijević, Obrad Leovac i Branko Cvijetić.

(Nastavak u sledećem broju)

Stavovi autora kolumne ne odražavaju nužno i stavove redakcije lista „Polimlje“.

Knjiga o korenima porodice Čuković: Svedočanstvo protiv zaborava

Porodična istorija često opstaje samo u sećanjima, pričama koje se prenose s kolena na koleno i vremenom blede ili nestaju. U sredinama gde pisani tragovi nisu sačuvani, potreba da se zabeleže koreni i identitet jednog bratstva postaje čin lične i kolektivne odgovornosti. Upravo iz takvog poriva nastala je knjiga posvećena poreklu porodice Čuković, kao svedočanstvo o ljudima, vremenima i sudbinama koje ne bi smeli prekriti zaborav.

Autor iz vremena izdavanja knjige

Ideja da se sačuva porodično pamćenje i otrgnu od zaborava precima jednog bratstva iz prijepoljskog kraja pretočena je u knjigu „Čukovići prijepoljskog kraja“, čiji je autor Radoman Čuković, aktuelni predsednik Mesne zajednice Kamena Gora. Publikacija je štampana u tiražu od 200 primeraka, izdata 2011. godine, a predstavlja rezultat višedecenijskog interesovanja i istraživanja porodičnog porekla.

U prikupljanju građe oslanjao se na kazivanja starijih članova porodice i rodbine, ali i na pisane izvore i svedočanstva koja su, kako kaže, često nestajala smrću onih koji su ih nosili u sećanju. Poseban doprinos dali su Vladimir Čuković i Jovo Kijanović, dugogodišnji istraživač porodičnih stabala i istorije kamengorskih porodica, čiji su zapisi, fotografije i rodoslovi predstavljali pravo bogatstvo.

Autor ističe da je pisanje knjige bilo otežano zbog nedostatka podataka, vremena i brojnih obaveza, ali i zbog želje da sve bude što tačnije.

„Napisati nešto što će biti potpuno istinito gotovo je nemoguće“, priznaje Čuković, naglašavajući da je učinio sve da sadržaj bude proverljiv i pouzdan, uz jasno naznačavanje spornih datuma i pretpostavki.

Posebno emotivan deo rada vezan je za njegovog pokojnog oca Vukadina, kome je autor dao obećanje da će započeti posao biti priveden kraju. Iako bolest nije dozvolila da knjigu završe zajedno, prikupljeni podaci i sećanja ostali su temelj publikacije.

Knjiga obuhvata podatke o Čukovićima iz Prijepolja, ali i pokušaje da se rasvetle rodbinske veze sa istoimenim porodicama iz Nove Varoši, Radojinje i Bistrice, kao i sa drugim bratstvima u okolini. Autor sa sigurnošću prati lozu do čukundede Stojana Čukovića, dok se dublji slojevi prošlosti oslanjaju na posredne i manje pouzdane izvore.

Kako autor navodi, potreba da se napiše knjiga rodila se još u detinjstvu, iz pitanja na koja nije imao odgovore – ko su mu bili preci i zašto o njima ne postoje zapisi i fotografije. „Kao dečak pitao sam se zašto nemam dedu, ko je bio moj praded i čukundeda“, ističe Čuković, objašnjavajući da je upravo ta radoznalost bila početni impuls za dugogodišnji rad.

Osnovna poruka knjige upućena je budućim generacijama.

„Želeo bih da potomci ne zaborave svoje poreklo“, poručuje autor, uz nadu da će ova knjiga poslužiti kao čvrsta polazna tačka za dalje istraživanje porodične istorije.

V.K.

Raspisan konkurs za prijem vatrogasaca

Ministarstvo unutrašnjih poslova je dana 26.01.2026. godine, raspisalo Konkurs za upis 300 polaznika na Osnovnu obuku pripadnika vatrogasno-spasilačkih jedinica na koji se možete prijaviti zaključno sa 25.02.2026. godine.

Pravo učešća na konkursu ima lice koje ispunjava sledeće uslove: da je državljanin Republike Srbije; da najmanje godinu dana ima prebivalište na teritoriji organizacione jedinice za koju je raspisan konkurs, do dana zaključenja konkursa; da nema manje od 19, a više od 30 godina starosti do dana zaključenja konkursa; da ima završeno srednje obrazovanje i vaspitanje; da ne postoje bezbednosne smetnje za zasnivanje radnog odnosa u Ministarstvu unutrašnjih poslova; da poseduje važeću nacionalnu vozačku dozvolu za upravljanje motornim vozilom „C“ kategorije (važi samo za kandidate koji konkurišu na stručno osposobljavanje za radno mesto vatrogasac-spasilac vozač); da ispunjava posebne uslove u pogledu kriterijuma zdravstvene, psiho-fizičke i bazično-motoričke sposobnosti.

Pravo učešća na konkursu za radno mesto vatrogasac-spasilac vozač ima i lice koje poseduje važeću nacionalnu vozačku dozvolu za upravljanje motornim vozilom „B“ kategorije, a nije položilo vozački ispit „C“ kategorije, uz obavezu da taj vozački ispit položi u roku od 18 meseci od dana završetka osnovne obuke pripadnika vatrogasno-spasilačkih jedinica.

Tekst i bliže uslove konkursa možete naći na sajtu Ministarstva unutrašnjih poslova www.mup.gov.rs i sajtu Centra za osnovnu policijsku obuku www.copo.edu.rs.

Писма читалаца / Спорт / Саопштење

Писма читалаца

„Морам да пишем о ономе што сам приметила приликом повратка из Пријепоља, мада, нажалост, ово није први пут да сведочим истој ситуацији. На неколико километара од Бистрице, почев од каменолома па све до самог места, са десне стране пута постоји огромна опасност од одрона камења. Реч је о деоници испод које се налази фреквентна магистрала, па је реална и озбиљна бојазан да би у сваком тренутку могло доћи до трагедије са несагледивим последицама.

Годинама пролазим овим путем, али стање никада није било опасније него сада. Камење је толико оголело да се голим оком може проценити колико је ситуација алармантна и колико су у питању секунде. Током пута према Сарајеву размишљала сам коме да се обратим како би се нешто предузело, а онда сам се сетила ваше медијске куће – Полимља, за које верујем да може да

укаже на овај проблем и покрене ширу јавност, као и надлежне институције, на размишљање и тражење решења.

Медији јесу чудо и верујем да се управо од њих може почети. Сигурна сам да нисам једина која је ово приметила, као што верујем да су и многи други, пролазећи овим путем, видели исто. Овако опасан и несигуран пут, нажалост, представља један од главних улаза у наш град. Ако већ немамо ауто-пут, сматрам да је минимум који заслужујемо безбедна магистрала, макар на деоници дугој неколико километара.

Такође, уверена сам да сличних ризичних деоница има и на правцу према Гостуну, што је још један разлог да се о овој теми говори и пише, јер прилази нашем граду морају бити безбедни – како за грађане, тако и за све путнике намернике. Срдачан поздрав,

Сека Чичић“

„Обраћамо вам се поводом проблема са којим се мештани Јабукесуочавају већ годинама, а који, нажалост, до данас није добио адекватно решење. Реч је о чопору од десетак паса који се слободно креће селом и у дужем временском периоду напада друге псе, а страхујемо да је само питање тренутка када ће мета напада постати и људи.

Конкретно, наша два пса су у размаку од око годину дана брутално нападнута и усмрћена. Једног смо пронашли данас, док је други страдао пре отприлике годину дана. Овакви напади оставили су дубок траг и оправдан страх, не само код нас као власника, већ и код осталих мештана, посебно родитеља мале деце.

Пси су изузетно агресивни и очигледно навикнути на живот без икаквог надзора.

Упркос вишегодишњем

проблему, стиче се утисак да надлежне службе на подручју Јабукесуочавају већ годинама, а који, нажалост, до данас није добио адекватно решење. Реч је о чопору од десетак паса који се слободно креће селом и у дужем временском периоду напада друге псе, а страхујемо да је само питање тренутка када ће мета напада постати и људи.

Желимо да нагласимо да смо, као мештани, спремни и да финансијски помогнемо како би се пси безбедно склонили са улице и збринули у одговарајући азил. Наш једини циљ је да се спрече даљи напади и заштите власнички пси, деца и сви људи који живе или пролазе кроз наше место. Ово писмо шаљемо на више адреса, у нади да ће се неко од надлежних институција или организација јавити и понудити конкретно решење, пре него што дође до још озбиљнијих последица.

С поштовањем,
Славојка Рељић“

Непоколебљив шампионски ген омладинаца „КМФ ПП 192“

Омладинци КМФ ПП 192 одбранили су титулу шампиона Омладинске фудбал лиге ФСРЗС и другу годину заредом подигли пехар, након драматичног финала одиграног у Врњачкој Бањи против екипе Маргус из Велике Планае.

Иако је на нешто више од четири минута пре краја меча деловало да ће титула измаћи из руку „орлићима са тремеће“, који су губили са 0:2, завршница утакмице донела је потпуни преокрет и још један подвиг златне генерације пријепољских омладинаца.

Кључни тренутак догодио се након неуспеле контре Маргуса, када је капитен Алмин Аломеровић пожртвованом реакцијом у пуном трку спречио готово сигуран трећи погодак ривала. Тај потез покренуо је контранапад КМФ ПП 192, који је управо Аломеровић крунисао поготком за 1:2 и вратио наду свом тиму.

У наставку су Пријепољци заиграли са голманом у пољу, стрпљиво тражили пролаз кроз густу одбрану противника,

а упорност се исплатила у последњем минуту утакмице. Харун Бегановић је са око десет метара упутио ударац који је, кроз шуму ногу, завршио у мрежи за изједначење – 2:2.

Победник је одлучен након извођења пенала. После пет серија резултат је био изједначен, да би у шестој серији Бегановић био прецизан, а голман Стефан Лазовић трећи пут одбранио ударац са шест метара и донео велику радост екипи из Пријепоља.

Омладинци КМФ ПП 192 тако су по други пут узастопно постали шампиони Омладинске фудбал лиге ФСРЗС, што је до сада пошло за руком још само омладинцима Смедерева. Титула је и ове године остала у Пријепољу.

Након утакмице, из клуба су упутили захвалност Милану Дробњаку из Врњачке Бање на гостопримству после финалног сусрета.

А.П.

Почеле пријаве за пакете солидарне помоћи пензионерима

Пријава корисника пензија за доделу пакета солидарне помоћи преко Савеза пензионера Србије и Удружења пензионера Србије „Независност“ почело је 2. фебруара.

САПЕНС и УПС „Независност“, преко својих општинских удружења и одбора корисника пензија, објавили су јавни позив за пријаву пензионера за овај вид друштвеног стандарда, а средства за реализацију обезбеђује Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање.

Корисници пензија могу поднети пријаву закључно са 25. фебруаром, док ће прелиминарне ранг-листе бити објављене 26. фебруара на огласним таблама удружења и одбора корисника пензија.

Основни критеријум за доделу пакета солидарне помоћи јесте висина пензије, односно да пензија не прелази најнижи износ пензије увећан за 10 одсто, што износи 34.201,32 динара. Приликом подношења пријаве потребно је понети последњи пензијски чек или извод из банке као доказ о висини пензије. Уколико корисник прима и пензију из иностранства, износи пензија у збиру не могу бити већи од 34.201,32 динара.

У складу са Правилником о друштвеном стандарду корисника пензија РФ ПИО, удружења и одбори корисника пензија формирали су комисије чији је задатак да објаве позив, примају пријаве, утврђују, оверавају и објављују ранг-листе,

као и да обезбеде да сви корисници пензија, под истим условима и без обзира на чланство у пензионерској организацији, могу остварити ово право.

Приликом рангирања предност имају самохране корисници, као и корисници у домаћинствима у којима је пензија једини извор прихода, а приоритет се даје и старијим корисницима.

Корисници пензија имају право приговора на прелиминарну ранг-листу у року од осам дана од дана објављивања. О приговорима одлучује другостепена комисија коју чине два члана САПЕНС-а и један члан УПС „Независност“. Коначне ранг-листе биће објављене 5. марта, а подела пакета може почети већ наредног дана.

Солидарна помоћ се додељује у виду једнообразних, стандардизованих пакета са прехрамбеним намирницама и средствима за хигијену. Набавку и дистрибуцију пакета спроводи САПЕНС, што омогућава повољније цене и једнаку садржину пакета за све кориснике.

За пакете солидарне помоћи ове године издвојено је 240 милиона динара, док је у 2025. години за ове намене било опредељено 180 милиона динара. Захваљујући увећаним средствима, пакете ће ове године добити 113.351 корисник пензије, што је знатно више него претходних година.

Пријепољци ван Пријепоља

Сувад Ровчанин

Тридесет пет година далеко, а увек уз „Полимље“

Сувад Ровчанин, некадашњи фудбалер ФК „Полимље“, био је један од учесника утакмице ветерана одигране 22. децембра 2024. године. Том приликом истакао је:

„Играо сам дуго година за ‘Полимље’. После тога сам отишао у Прибој, Сарајево, а онда у Аустрију, гдје сам и остао да живим и да се бавим спортом. Могу да кажем да је ‘Полимље’ један клуб који је мени јако драг, а исто тако и сам град Пријепоље. Овај данашњи догађај је нешто посебно за све нас спортисте и радујем се“.

Љубав према фудбалу и родном граду не престаје ни након деценија проведених далеко од куће. Сувад Ровчанин већ 35 година живи у Аустрији, али Пријепоље и ФК „Полимље“ заузимају посебно место у његовом срцу. Са њим смо разговарали о одласку у иностранство, каријери, пријепољским фудбалским данима и животу данас.

Када сте и из којих разлога отишли у иностранство?

„Прије 35 година сам отишао у иностранство, није тада био рат. Отишао сам као Југословен. Из спортских и личних разлога сам отишао – оно што нисам могао себи овдје да приуштим, могао сам негдје на страни. Нисам се надао да ћу остати толико дуго, већ да ћу се у неком тренутку вратити“.

Колико сте имали година када сте напустили Пријепоље и шта Вам је остало у најлепшем сећању?

„Двадесет пет година сам имао када сам отишао из Пријепоља. Сећам се јако лијепих тренутака у овом граду – пуно пријатеља, пуно дружења. Моји саиграчи и пријатељи су ми оставили дивне успомене. Небојша Ружић Крском ми је најбољи друг и са њим имам највише контакта, али кад год дођем у Пријепоље трудим се да се видим са свима и да приуштимо једно лијепо вече“.

Како је изгледао Ваш почетак у Аустрији?

„Дошао сам у клуб који је испАО из Прве лиге, Шпитал се зове, као и град. За тај клуб сам играо 13 година у континуитету и нисам ишао нигдје, без обзира на понуде. Био сам двије године професионалац, а онда аматер, што значи да сам поред фудбала и радио“.

Који период у историји Полимља сматрате најуспешнијим?

„Мислим да је до сада највећи успјех Полимља улазак у Српску лигу 1989. године. Имали смо квалитетан кадар, клуб је водио добру политику и сви смо колективно хтјели у виши ранг.“

са утакмице ветерана ФК „Полимље“ (22. децембар 2024. године)

Та сезона је остала запамћена – играли смо широм Србије, многи су имали понуде, али ништа није дошло лако“.

Каква је била атмосфера у екипи у то време?

„Дружили смо се јако добро, иако није било много новца. Спорт је био на првом мјесту. Окупљали смо се на стадиону и по сат-два прије тренинга, ишли на излете, дружили се – то су незаборавни дани“.

Када сте прешли у тренерске воде?

„Са 34 године сам отишао у један клуб у Другој лиги и двије године играо полупрофесионално. Потом сам се вратио у први клуб и одиграо још једну сезону у Регионалној лиги. Након тога сам постао тренер. Добио сам лиценце и у Србији и у Аустрији и посветио се том послу“.

Чиме се данас бавите?

„Радим у школи малог фудбала са млађима, а у клубовима са првим тимовима. Такође сам у управи клуба у који сам прво дошао и покушавам да помогнем да се врати на старе стазе“.

Како гледате на спорт у Аустрији?

„У Аустрији је спорт број један скијање, тако да су остали спортови у другом плану“.

Колико пратите дешавања у Пријепољу?

„Информације углавном добијам од Крчка и још пар пријатеља. Мислим да може још много да се уради, посебно у фудбалу. Важно је да се спречи одлазак дјеце и младих из Пријепоља“.

Да ли размишљате о повратку?

„Немам у плану да се враћам.“

Мој живот је тамо, у Аустрији“. Екипа ФК „Полимље“ која је 1989. године изборила улазак у Српску лигу (по сећању Небојше Крчка Ружића): Хасанагић, Ружић, Малагић (Чаркиловић), Пужовић, Мехинагић, Мусић, Пурковић, Гојак, Цошовић, Ровчанин, Лончаревић.

Верица Кијановић

БРОЈ
3074

Издавач:

Информативно предузеће д.о.о.

Полимље

Полимска 1, Пријепоље

Директор и главни и одговорни

уредник:

Владимир Бабић

Редакција:

Верица Кијановић, Ања Пузовић

Сарадник:

Радоман Ирић

Компјутерска припрема:

Есад Мушкић

Претплата:

годишња 5000 динара,

полугодишња 2500 динара

Претплата у иностранству:

10000 динара

Путем интернета:

3000 динара (PDF)

Можете се претплатити и путем

онлајн сервиса novinarnica.com

Телефон: 033/712555

Емаил: polimlje@gmail.com

Веб: listpolimlje.info

Инстаграм: @list.polimlje

Х: @list_polimlje

Фејсбук: Лист Полимље

Жиро рачун:

ОТП Банка

325950060003078636

Штампа:

Графокортон Пријепоље

033/710 009

Тираж:

300 примерака

ПОЛИМЉЕ
Лист за друштвена и политичка питања

Од 1. фебруара 1932. до 1. јануара 1938. године у Пријепољу су излазили напредни листови „САНЦАК“, „РАШКА“ и „НОВИ САНЦАК“. После рата први лист се појављује 1. марта 1952. године под именом „ГЛАС ПОЛИМЉА“. Од 1. маја 1953. године лист мења име у „ПОЛИМЉЕ“ и тако излази до 27. јануара 1979. године. 1. маја исте године поново је покренут лист „ГЛАС ПОЛИМЉА“ који од 29. децембра 1989. године мења име у „ПОЛИМЉЕ“. Указом Председника Републике од 16. маја 1977. године „Полимље“ је одликовано орденом братства и јединства са сребрним венцем. YUISSN0351-8175